

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री मेल्पत्तूर् नारायणभट्टतिरि विरचितम्

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ८५

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the Wikner font.

श्रीः

श्रीमते कृष्णाय परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीमन्नारायणीयम् ॥

दशक - ८५

जरासन्धवधवर्णनं राजसूयवर्णनं च

ततो मगधभूमृता चिरनिरोधसङ्क्लेशितं
शताष्टकयुतायुतद्वितयमीश भूमीभृताम्।
अनाथशरणाय ते कमपि पूरुषं प्राहिणो-
दयाचत स मागधक्षपणमेव किं भूयसा ॥ १ ॥

यियासुरभिमागधं तदनु नारदोदीरिता-
द्युधिष्ठिरमखोद्यमाद्युभयकार्यपर्याकुलः।
विरुद्धजयिनोऽध्वराद्युभयसिद्धिरित्युद्धवे
शशंसुषि निजैः समं पुरमियेथ यौधिष्ठिरीम् ॥ २ ॥

अशेषदयितायुते त्वयि समागते धर्मजो
विजित्य सहजैर्महीं भवदपाङ्गसंवर्धितैः।
श्रियं निरुपमां वहन्नहह भक्तदासायितं
भवन्तमयि मागधे प्रहितवान् सभीमार्जुनम् ॥ ३ ॥

गिरिब्रजपुरं गतास्तदनु देव यूयं त्रयो
ययाच समरोत्सवं द्विजमिषेण तं मागधम्।
अपूर्णसुकृतं त्वमुं पवनजेन सङ्ग्रामयन्
निरीक्ष्य सह जिष्णुना त्वमपि राजयुद्ध्वा स्थितः ॥ ४ ॥

अशान्तसमरोद्धृतं विटपपाटनासंज्ञया
निपात्य जरसस्सुतं पवनजेन निष्पाटितम्।
विमुच्य नृपतीन् मुदा समनुगृह्य भक्तिं परां
दिदेशिथ गतस्पृहानपि च धर्मगुप्त्यै भुवः ॥ ५ ॥

प्रचक्रुषि युधिष्ठिरे तदनु राजसूयाध्वरं
 प्रसन्नमृतकीभवत्सकलराजकव्याकुलम्।
 त्वमप्ययि जगत्पते द्विजपदावनेजादिकं
 चकर्थ किमु कथ्यते नृपवरस्य भाग्योन्नतिः ॥ ६ ॥

ततः सवनकर्मणि प्रवरमग्र्यपूजाविधिं
 विचार्य सहदेववागनुगतः स धर्मात्मजः।
 व्यधत्त भवते मुदा सदसि विश्वभूतात्मने
 तदा ससुरमानुषं भुवनमेव तृप्तिं दधौ ॥ ७ ॥

ततः सपदि चेदिपो मुनिनृपेषु तिष्ठत्स्वहो
 सभाजयति को जडः पशुपदुर्दूरुटं वटुम्।
 इति त्वयि स दुर्वचोविततिमुद्धमन्नासना-
 दुदापतदुदायुधः समपतन्नमुं पाण्डवाः ॥ ८ ॥

निवार्य निजपक्षगानभिमुखस्य विद्वेषिण-
 स्त्वमेव जहृषे शिरो दनुजदारिणा स्वारिणा।
 जनुस्त्रितयलब्धया सततचिन्तया शुद्धधी-
 स्त्वया स परमेकतामधृत योगिनां दुर्लभाम् ॥ ९ ॥

ततः सुमहिते त्वया क्रतुवरे निरूढे जनो
 ययौ जयति धर्मजो जयति कृष्ण इत्यालपन्।
 खलः स तु सुयोधनो धृतमनास्सपत्नश्रिया
 मयार्पितसभामुखे स्थलजलभ्रमादभ्रमीत् ॥ १० ॥

तदा हसितमुत्थितं द्रुपदनन्दनाभीमयो-
 रपाङ्गकलया विभो किमपि तावदुज्जृम्भयन्।
 धराभरनिराकृतौ सपदि नाम बीजं वपन्
 जनार्दन मरुत्पुरीनिलय पाहि मामामयात् ॥ ११ ॥
